

Dovezi ale harului

James Smith

Predici și eseuri

DOVEZI ALE HARULUI

James Smith

© 2017 Asociația MAGNA GRATIA.

Toate drepturile rezervate. Nici o parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Publicat în original în volumul *Evidences of Grace*, 1855.

Traducerea: Asociația MAGNA GRATIA.

Asociația MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi traduce și/sau publică.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune.

Traducerea, design copertă și interior și tehnoredactare: MAGNA GRATIA.

RESPECTAȚI DREPTURILE DE AUTOR!

Este interzis în mod expres:

imprimarea a mai mult de 3 ex. pentru uz personal, a mai mult de 10 ex. din maxim 5 publicații diferite pentru prieteni și rude;

imprimarea profesională (la tipografie, indiferent dacă produsul este comercializat sau nu);

stocarea fișierelor oricărei cărți pe bloguri, pagini de internet, portali sau transmiterea pe cale electronică, altfel decât a link-urilor către website-ul MAGNA GRATIA.

copierea și republicarea a peste 250 de semne/publicație pe alte portaluri, pagini de internet, bloguri, în publicații tipărite sau în predici, prezentări, conferințe etc.

Politica de copyright completă este disponibilă la adresa de internet:

<http://www.magnagratia.org/copyright.html>

Asociația MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

DOVEZI
ALE
HARULUI

James Smith

DOVEZI ALE HARULUI

Câteodată, pentru a ne asigura de mântuirea noastră, privind la dovezile noastre, în loc să privim la Domnul Isus. Cu siguranță că acest lucru ne este dăunător. Uneori începem să căutăm dovezile într-o perioadă de întuneric sau când ne luptăm cu ispite puternice, iar a le căuta în astfel de circumstanțe și în acest fel este la fel de inutil ca și încercarea de a folosi o clepsidră într-o noapte întunecată.

Dovezile sunt foarte folositoare la locul lor, iar acela care le disprețuiește sau nu cercetează niciodată să vadă dacă le are – aproape sigur că nu se află în posesia lor. Semnele vieții dovedesc existența ei, iar semnele harului dovedesc că avem parte de har. Care este acel credincios care nu se întreabă: *Sunt cu adevărat născut din nou? Sunt eu în Hristos? Sunt oare părtaș al harului lui Dumnezeu?*

Eu însumi mi-am pus aceste întrebări de mii de ori, și uneori am căpătat un răspuns foarte satisfăcător, dar alteori am fost lăsat în îndoială și, nefiind capabil să merg înaintea lui Dumnezeu ca un sfânt, am fost obligat să merg la El în calitate de păcătos. Cel mai bun lucru pe care

Îl putem face, atunci când dovezile credinței noastre sunt încetoșate și sub semnul întrebării, este să nu cădem pradă îndoielii și nici să nu ne bizuim pe trecutul nostru, ci să mergem la Isus, așa cum ni se spune în Cuvântul Lui, aruncându-ne în brațele Sale pline de har, ca niște păcătoși vinovați.

Într-o anumite circumstanță, când eram profund încercat și lovit în duhul meu, am început să caut dovezile harului în mine. Examinându-le, am descoperit următoarele lucruri, spre surprinderea mea, pe care le-am și așternut pe hârtie:

Mă simt prăbușit și deprimat în duhul meu în dimineața aceasta. Calea mea este încetoșată, iar încercările mele sunt dureroase. M-am străduit să vin în prezența Dumnezeului care cercetează inimile și, aflându-mă sub privirea Lui pătrunzătoare, am căutat dovezile faptului că sunt un copil al lui Dumnezeu chiar în acest moment, acum, când simt că sunt atât de prăbușit și încercat. Fiind conștient că mă aflu înaintea ochilor Aceluia care cercetează gândurile și inima, și care mă va judeca în Ziua de Apoi prin Isus Hristos, cred că mă aflu în posesia următoarelor lucruri:

1. O CONȘTIENTIZARE A PĂCATULUI.

Da, mă simt cu adevărat un păcătos – pierdut, ruinat și stricat în mine însumi. Nu pot găsi nimic în mine în care să mă încred, cu care să mă laud sau pe care să-l pot

aduce înaintea Domnului ca pe un argument în favoarea mea. Sunt, fără îndoială, o creatură rea, contaminată și depravată. Pot vedea acest lucru chiar acum, cu claritate, și îl pot conștientiza în profunzime și cu convingere.

2. URA FAȚĂ DE PĂCAT.

Mă simt dezgustat de mine din pricina păcatului, deplâng profund vinovăția mea cu privire la păcat, și merg întristat înaintea lui Dumnezeu datorită faptului că sunt expus păcatului. Da, știu, cunosc, sunt sigur că urăsc păcatul și nu pot, drept consecință, decât să strig, „O, nenorocitul de mine! Cine mă va elibera de această viață care este dominată de păcat și moarte?”

3. DORINȚA DE A-MI MĂRTURISI PĂCATELE ÎNAINTEA LUI DUMNEZEU, CU ÎNTRISTARE FAȚĂ DE ELE, ȘI DE A STRIGA LA DUMNEZEU PENTRU A CĂPĂTA IERTAREA LOR.

Da, nimic nu mă poate satisface, decât cunoașterea faptului că păcatele mele sunt iertate datorită lui Isus Hristos.

4. DORINȚA CA DUMNEZEU SĂ MĂ CERCETEZE ȘI SĂ MĂ PUNĂ LA ÎNCERCARE, SĂ MĂ MUSTRE PENTRU NEBUNIA MEA ȘI SĂ MĂ CUREȚE DE NELEGIUIREA MEA.

Chiar acum, în timp ce scriu aceste rânduri, sufletul meu strigă, „O, dacă aș putea fi eliberat de păcat!”

5. TÂNJIREA ȘI DRAGOSTEA DUPĂ SFINȚENIE ADEVĂRATĂ.

Da, cu adevărat tânjesc să fiu ca Isus cel sfânt. O, dacă fiecare putere și facultate a sufletului meu ar fi asemănătoare Lui! Păcatul este povara mea, și corupție interioară plaga mea! Sfințenia este dorința inimii mele! Asemănarea cu Hristos este binecuvântarea pentru care mă rog din toată inima.

6. TEAMA CA NU CUMVA SĂ ÎL DEZONOREZ PE DUMNEZEU, SĂ BATJOCORESC CAUZA LUI ȘI, PRIN COMPORTAMENTUL MEU GREȘIT, SĂ ÎNTRISTEZ SUFLETELE CELOR NEPRIHĂNIȚI.

Nu aș da ocazia vrăjmașilor lui Dumnezeu să Îl batjocorească, chiar dacă mi s-ar oferi întreaga lume drept răsplată. Sufletul meu strigă din profunzimea lui, „Doamne, păzește-mă, păstrează-mă și, prin harul Tău, ferește-mă să fac așa ceva!”

7. DRAGOSTEA PENTRU POPORUL DOMNULUI.

Chiar dacă unii dintre copiii lui Dumnezeu m-au pus la încercare, mi-au greșit sau m-au necăjit, simt că pot să îi iert din toată inima pe fiecare dintre ei – dacă aș vedea în ei blândețe creștină, întristare din cauza păcatului și preocupare pentru curăție și pentru prosperitatea cauzei lui Dumnezeu.

8. O TÂNJIRE INTENSĂ DUPĂ CUNOAȘTEREA ȘI SUPUNEREA FAȚĂ DE VOIA LUI DUMNEZEU.

O, cât de bine este să abandonez totul înaintea voii Dumnezeului meu cel bun și a Răscumpărătorului plin de har, și să pot spune, din adâncul inimii mele, „Nu voia mea, ci voia Ta să se facă!”

9. UN DUH DE RUGĂCIUNE.

Nu pot trăi fără rugăciune. Oriunde mă aflu, în compania oricărei persoane, sau în orice activitate sunt implicat – chiar și acum, sufletul meu se înalță către Dumnezeu. Niciun model de rugăciune, nicio formă prestabilită sau un program fix nu mă satisfac. Trebuie să îmi vărs simțămintele și să Îl chem pe Dumnezeu ori de câte ori mă simt prăbușit, și să vin la El cu tot felul de cereri, în tăcere sau cu voce tare, în rugăciune. Rugăciunea este acum un lucru natural pentru mine și, deși mă simt frecvent lipsit de viață, niciodată nu îmi lipsește dorința de a mă ruga.

10. O ÎNTOARCERE LA DUMNEZEU ȘI O DESPĂRȚIRE DE TOATE CELELALTE LUCRURI.

Iubesc compania copiilor lui Dumnezeu, în special a predicatorilor evlavioși. Îmi plac cărțile mele. Îmi place predicarea, îmi place să citesc și să vorbesc despre Hristos. Dar, niciuna din acestea și nici toate puse la un loc, nu mă satisfac. Trebuie să mă despart de toate și să mă întorc la

Dumnezeu, căci doar El este hrana suficientă a sufletului – El trebuie să fie totul pentru noi.

11. O NEMULȚUMIRE FAȚĂ DE ORICE PRESUPUNE ABSENȚA LUI HRISTOS.

Nimic nu poate să Îl înlocuiască. Isus este obiectul dragostei mele. Prezența Lui reprezintă încântarea sufletului meu, și doar El poate face cu adevărat fericit.

12. DRAGOSTEA PENTRU EVANGHELIE.

Întrucât Evanghelia este Vestea Bună a lui Dumnezeu adresată păcătoșilor sărmani, ea mi se potrivește. Sunt recunoscător pentru ea. Găsesc plăcere predicând-o. Mă bucur de orice oportunitate de a o răspândi și doresc să fac acest lucru cu toată puterea mea, prin vorbirea mea și prin scrierile mele.

13. FRICA DE DUMNEZEU.

Îmi este teamă să nu Îl jignesc, îmi place să Îi fiu pe plac și mă rog din toată inima să fiu păzit de dezonorarea Lui.

14. DORINȚA DE A FI MAI DUHOVNICESC.

Sunt atât de firesc, iar acest lucru mă întristează. Sunt atât de mult asemănător lumii, și acest lucru mă bulversează. Sunt atât de diferit de Isus, și asta mă tulbură.

Vreau să fiu mai duhovnicesc. Doresc să fiu spiritual în conversațiile mele și să umblu sub influența, direcția și călăuzirea principiilor spirituale biblice.

15. CONȘTIENTIZAREA RĂZBOIULUI SPIRITUAL.

Firea pământească pofteste împotriva Duhului, iar Duhul împotriva firii pământești. Da, conștientizez zilnic lupta care se dă în sufletul meu între cele două principii diferite și opuse. Nu pot face lucrurile pe care mi-aș dori să le fac. Aș vrea să Îl iubesc pe Dumnezeu într-un mod suprem, să ascult de poruncile Lui într-un mod perfect, și să umblu zilnic cu El în părtășie sfântă. Dar sunt împiedicat, confuz și adesea lovit de rămășițele depravării din mine. Cu toate acestea, mă bucur să știu că Fratele cel mare slujește celui mai mic. Harul va birui, iar firea coruptă va fi îngenuncheată.

16. DORINȚA FERMĂ DE A NU GREȘI.

Aceasta subliniază sinceritatea și dorința de a fi neprihănit înaintea lui Dumnezeu. O, cât de dureroase sunt lucrurile pe care le simt, atunci când este hrănită îndoiala și suspiciunea. Domnul știe că mai degrabă aș trece prin orice dificultate și greutate în această viață, decât să mă amănesc și să fiu găsit greșit pe vecie.

17. DORINȚA PROFUNDĂ DE A GLORIFICA PE DUMNEZEU.

Sunt dornic ca Dumnezeu să mă folosească în orice modalitate, așa încât să Îi aduc laude, să Îl preamăresc pe Fiul Lui preaiubit și să răspândesc în jurul meu adevărurile Sale glorioase.

18. O DRAGOSTE PENTRU PĂCĂTOȘI, ÎN SPECIAL PENTRU CEI PENTRU CARE NĂDĂJDUIESC CĂ HRISTOS A MURIT.

Sunt cu totul dornic să mă dăruiesc cauzei lui Hristos, as încât să fiu folositor acestora în orice fel, așa încât să capete și ei mântuirea care se găsește în Hristos Isus, alături de slava veșnică.

19. ATAȘAMENT FAȚĂ DE HRISTOS.

Sufletul meu tânjește după Isus, și sunt hotărât să stau alipit de El, indiferent de consecințe. Ar putea natura omenească decăzută să producă acest lucru? Nu cred.

20. URA, DETESTAREA ȘI DISPREȚUL FAȚĂ DE IPOCRIZIE.

Puține lucruri sunt mai insuportabile pentru mine ca aceasta. Dorința mea este de a fi sincer. Sunt și trebuie să fiu sincer, motiv pentru care mă rog adesea, „Certează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima! Încearcă-mă și cunoaște-mi îngrijorările! Și vezi dacă este vreo cale rea în mine și du-mă pe calea veșniciei!” (Ps. 139:23-24, TBS).

21. CREDINȚA CONSTANTĂ ȘI DIN INIMĂ CĂ ISUS ESTE HRISTOSUL, FIUL DUMNEZEULUI CELUI VIU.

Îl iubesc, Îl mărturisesc și Îl ador în această calitate. Ioan spunea, „Oricine crede că Isus este Hristosul, este născut din Dumnezeu” (1Ioan 5:1 VDC). Eu cred și îmi încredințez mântuirea sufletului în mâinile Lui.

22. ÎMPOTRIVIREA FAȚĂ DE ISPITĂ.

Încercările mele au fost multe, iar ispitele celui rău de care am avut parte au fost puternice. Iacov spunea, „Fericite de cel ce rabdă ispita. Căci după ce a fost găsit bun, va primi cununa vieții, pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce-L iubesc” (Iacov 1:12).

23. DISCIPLINA FRECVENTĂ DIN PARTEA LUI DUMNEZEU, DESPRE CARE PAVEL VORBEȘTE CA FIIND DOVADA FAPTULUI CĂ SUNT FIU DE DUMNEZEU.

Odată ce suntem judecați de Domnul în acest fel, nu vom mai fi condamnați alături de lume.

24. DORINȚA FRECVENTĂ DE A PLECA DIN ACEASTĂ LUME ȘI DE A FI CU HRISTOS, ÎNTR-O LUME ÎN CARE SUNT SIGUR CĂ ESTE CU MULT MAI BINE DECÂT AICI.

Foarte adesea tânjesc după cea de-a doua venire a lui Isus, și aceasta în special pentru că eu cred că El va fi glorificat atunci în sfinții Lui și va fi admirat de toți cei

cred în El. O, dacă aș fi părtaș primei învieri și să mi se facă favoarea de a participa la nunta Mielului!

25. SEPARAREA DE LUME.

Nu pot iubi, nu pot umbla și nu pot să mă simt acasă în această lume păgână. Nu lumea aceasta este tovarășa mea. Mă rog din inimă, „Nu-mi lua sufletul împreună cu păcătoșii, nici viața cu oamenii care varsă sânge ” (Ps. 26:9 VDC).

26. DEZAPROBAREA GÂNDIRII NESĂNĂTOASE.

Nu pot să fiu de acord cu gândirea lumească, nici măcar atunci când o descopăr în propria persoană, ci doresc să fiu cu adevărat înțelept și îmbibat profund în înțelepciunea și Duhul cel sfânt al lui Hristos.

27. CĂLĂUZIT DE DUHUL.

Cred că am fost și sunt călăuzit de Duhul, cel puțin din când în când. Descopăr în mine o tânjire tainică, sacră și puternică a sufletului meu după Isus, în rugăciune, laudă și mărturisire. Dacă nu sunt înșelat, Duhul aduce uneori mărturia, alături de duhul meu, că sunt născut din Dumnezeu, iar aceasta mă face să strig, „Ava, Tată!”

28. CUNOAȘTEREA DIFERITĂ A LUI DUMNEZEU.

Îl cunosc pe Dumnezeu, și pe Isus Hristos, pe care El L-a trimis, într-o modalitate diferită de felul în care Îl cunoșteam odinioară. Iar însuși Isus a spus că, „aceasta este viața veșnică”.

29. PRIMIREA ȘI ASCULTAREA DE CUVÂNTUL LUI HRISTOS.

Am primit, mă țin strâns legat și, într-o măsură, mă aflu în ascultare de Cuvântul lui Hristos. Dorința mea este să ascult de el perfect, continuu și în toate lucrurile.

30. DEPENDENȚA DOAR DE ISUS HRISTOS.

Refuz să depind și să îmi pun încrederea sau siguranța în orice lucru, din interiorul sau din exteriorul meu, cu excepția lui Isus Hristos. El este singura mea temelie. Ispășirea făcută de El este unicul fundament al nădejzii mele. El este totul pentru mine.

Descopăr toate aceste lucruri în mine, și totuși sunt descurajat, tulburat, necăjit și zdrobit. Satana nu ar fi putut să le producă, și nici nu le-ar fi produs, chiar dacă ar fi putut. Nici eu însumi n-aș fi putut, căci, dacă ar fi stat în puterea mea, aș fi lepădat orice temere, aș fi zdrobit orice îndoială și mi-aș fi umplut sufletul cu o încredere puternică în Dumnezeu. Doar Dumnezeu trebuie să le fi lucrat în mine.

Dar e nevoie să trec prin necazuri, căci necazul este partea mea în această lume. Totuși, mă descopăr uneori strigând, „Nu mai vreau încercări de acest fel, nu în acest mod, nu în acest aspect al vieții mele!” Doamne, sunt un nebun. Mărturisesc asta. Mă dezgust de asta. Comportamentul meu pare să sugereze că aș avea mai multă înțelepciune decât Tine. Dar eu lepăd această idee. Resping sugestia celui rău.

Suflete, doar pune-ți întrebările acestea:

A încetat Tatăl meu ceresc să mă iubească?

S-a oprit Isus din a se preocupa de soarta mea?

S-a întors Duhul Sfânt împotriva mea?

O, nu, Dumnezeuul meu nu este șovăielnic și El nu se schimbă precum umbrele.

„Liniștește, Doamne, inima mea frământată!” Aceste gânduri sunt dulci, și au o influență asupra minții mele. Mă simt mângâiat și înprospătat un pic. O, Doamne, păstrează în mine simțământul prezenței Tale, al dragostei Tale, al părtășiei mele în legământul Tău. Uplete-mă cu lumină, dragoste și înțelepciune duhovnicească, ca să pot alerga în cursa care îmi stă înaintea, privind țintă la Hristos și bucurându-mă de El!